Napsal uživatel Ivan Kott
Čtvrtek, 20 Leden 2011 01:00

Dívčí duo Sestry Steinovy se odmlčelo, ale jen částečně. Starší ze sester, **Karolína Kamberská** se vydala na sólovou dráhu a své nové písně už stačila nahrát a u Indies MG vydat na albu ***HOŘKOSLADCE***
.
Pokud se někdo obává, že poloviční obsazení bude znamenat také poloviční hudební zážitek, bojí se zbytečně. Při koncertech dokáže Karolína svým šarmem i tanečním pohybem zcela uhranout publikum, a pro zvukové album, kde zrakový vjem chybí, si opatřila kvalitní hosty. Její hlas a kytaru tak doplňují vedle dalších kytar i baskytara, klavír, violoncello, perkuse a ve dvou případech i vokály – jednou **Doroty Barové** a jednou **Honzy Ponocného**. Je tedy zvuk doprovodu příjemně pestrý – od jednoduchého kytarového v *Dalším dílu*, přes razantní kytary a baskytaru v titulní písni až ke třem písním s violoncellem Dorky Barové, mezi něž patří i *Kafe*, kde důležitou roli také hraje klavír **Honzy Horáčka**. Je zajímavé, že nejúderněji zní – díky baskytaře a perkusím – *Píseň o beznaději*, a to asi proto, že se z ní chce autorka nekompromisně a rychle vymanit. Jako protiklad k tomu zní křehká, krátká *Čokoláda,* zpívaná bez doprovodu, ovšem s využitím efektu zdvojení hlasu, což je možno postřehnout ještě na několika dalších místech alba.
Pokud posloucháme nebo v bookletu čteme texty patnácti zařazených písní, musíme konstatovat, že oproti textům psaným Karolínou pro sesterské duo, je v těchto nových více klidu, vyrovnanosti, smířlivosti. Někdy až překvapivě, když hned v úvodní *Ve tvým stínu* se v refrénu zpívá *"Chci žít ve tvým stínu/ Líně proplouvat jako hejno línů". Ale to je samozřejmě jen jedna poloha, úplně jinak působí verše "Uprostřed usínání/ Když všechny kočky vrněj/ mám plnou hlavu přání/ A hrůzu že se splněj"* znějící hned v písni následující. Trochu mladicky nerozvážně působí text písně *Až skončí čas*, ve kterém si autorka idealizuje důchodový věk – "Těším se miláčku/ až budem šedivý/ Na dlouhý večery/ a rána lenivý". Doufám, že píseň *Naděje*, popisující Josefa a Marii marně hledající místo v porodnici, kde by přišel na svět Ježíšek, není inspirována zkušeností při autorčině ne tak dávné radostné události. Smíření s tím, že všechno na světě má své klady i zápory, přináší píseň titulní, kde se v závěru zpívá: " *Ale já se nezlobím/ že všechno nejde hladce/ Ty nejlepší věci chutnaj/ hořkosladce"*. Závěr alba by si měli poslechnout všichni, kdo se chystají do postů vyšších až nejvyšších, protože píseň *Nic nechci*

velmi přesně formuluje myšlenku, kterou by měli mít na paměti:
"A tomu kdo chce řídit svět/ Popřeju ať se mu daří/ A ať neztratí cestu zpět/ Voda na čaj už se vaří".
Na závěr jen jednu drobnou poznámku technickou. Na několika místech se mi zdá, že krásný, průzračný hlas Karoliny Kamberské je zbytečně "rozostřen" neúměrným halem. {desky *756*}